

[Arbejdsministeren]

som SF's politiske figenblad for nogle opstramninger i sin tid. Det, man gjorde, var faktisk at stramme op på en sådan måde, at man ansvarliggjorde arbejdsløsheds-kasserne for noget, som de ikke havde nogen mulighed for at tage ansvar for. Man kunne sagtens have strammet op, sådan at det kun var i forhold til det, de havde mulighed for at tage ansvar for.

Min indstilling til dette nu, hvor jeg har mulighed for også at sætte mine fingeraftryk på det mere administrative og det, man kan bruge en bemyndigelse til, er naturligvis, at arbejdsløsheds-kasserne skal have ansvar for de fejl, som de selv laver på grundlag af de oplysninger, som de selv får eller kan indhente. Men man kan ikke drage arbejdsløsheds-kasserne til ansvar for noget, som de ikke har nogen mulighed for hverken at vide noget om eller hente oplysninger ind om. Det vil i hvert fald være min holdning i den videre diskussion, som jeg kan forstå fru Lilli Gyldenkilde nu er optaget af, og det takker jeg så for.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Taletiderne er jo ikke så lange, så når man har meget på hjerte, må man tage et par korte bemærkninger, og jeg bliver nødt til at kalde arbejdsministeren på talerstolen igen i anden anledning.

Jeg hørte arbejdsministeren i sin afslutningstale efter ordførerne tale på en måde om ombudsmanden, som kunne opfattes kritisk over for ombudsmanden. Det vil jeg godt bede arbejdsministeren bekræfte ikke var hensigten. For selvfølgelig er der nogle, som har fået øje på nogle problemer i forbindelse med arbejdsmarkedsreformens gennemførelse set i forhold til den eksisterende lovgivning; ellers var ombudsmanden selvfølgelig ikke blevet opmærksom på, at der var et problem. Så der er andre end ombudsmandens kontor, som har været opmærksom på det – skal jeg hilse og sige!

Jeg er i øvrigt sikker på, at arbejdsministeren ikke med sine bemærkninger kritiserede Ombudsmandskontoret, og det vil jeg gerne have bekræftet for en sikkerheds skyld, så andre ikke på noget tidspunkt skal kunne udnytte, at arbejdsministeren har kritiseret ombudsmanden i denne sammenhæng.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det, jeg gjorde, var, at jeg prøvede at gennemgå forløbet, fra lovforslaget blev fremsat og til engang hen i sommer, hvor der var en brevveksling mellem ombudsmanden og Arbejdsministeriet, som handlede om noget helt andet. Brevet fra ombudsmanden slutter med, at han ikke ser nogen som helst grund til at gå videre med den sag, som ikke desto mindre i Ekstra Bladets spalter udviklede sig til, at der blev rejst tvivl.

Jeg vil selvfølgelig ikke som minister komme med en kritik af ombudsmanden – det er der vist ikke nogen ministre der bevæger sig ind i, i hvert fald ikke nogen ved deres fulde fem – så det vil jeg heller ikke gøre. Jeg vil bare udtrykke en forundring over, at det ikke bliver meddelt til den pågældende minister, hvis ombudsmanden har kritik, hvis ombudsmanden nærer tvivl om, hvorvidt lovgiverne nu er præcise nok.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er glad for, at arbejdsministeren udtalte, at en minister ved sine fulde fem selvfølgelig ikke kritiserer Folketingets Ombudsmand, så det er jeg da glad for at ministeren heller ikke gør. Men jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at sagen, som ombudsmanden senere tog op, altså havde været rejst i Folketinget inden. Og det er gerne på den måde, sagen bliver taget op, for end ikke en fortrinlig ombudsmand og et fortrinligt personaleovre på kontoret kan jo sidde og følge med i al lovgivning fra a til z herinde i Folketinget. Det må man være klar over. Så godt spiller klaveret heller ikke med bemandingenovre på Ombudsmandskontoret.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

For at der nu ikke skal være nogen tvivl om systematikken og kronologien, tror jeg nok det hedder, vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at den sag, der blev rejst også i Folketinget bl.a. gennem nogle spørgsmål, gik forud for den brevveksling, som førte til, at ombudsmanden skrev til mig, til Arbejdsministeriet, at han ikke fandt, at der var grundlag for at gå videre med sagen. Og næste gang, jeg så hørte om den, var via Ekstra Bladets spalter, da han åbenbart fandt, at den skulle op igen.